

چرا تقلييد کنيم ؟

بسیاری از افراد هنگامیکه یکی از مراجع بزرگ دینی از جهان بر و داین سؤال را از خود باید بگران میکنند که : اساساً منظور از «تقلييد» چیست ؟ و چرا ماباید «تقلييد» کنيم ؟ در اینجا ابن مسأله را از جنبه «علمی» (که مطابق روش این مجله است) مورد بحث قرار داده و علت لزوم تقلييد را در مسائل دینی روش می‌سازيم :

* * *

انسان هنگامیکه چشم باينجهان می‌گشاید؛ جاهل است یعنی چيزی بلطف نیست ، ناچار باید از تجارب دیگران استفاده کند و از آن دو خطا های علمی افراد دیدیگر بهره مند شود زیرا پیمودن راه پر پیچ و خم زندگی در هر قدمی به «علم و دانش» شدیداً محتاج است . اما اساساً از مان زندگی روی دو پایه محکم ، اساسی استوار است و آن دو پایه عبارت است از : دانستن و بکار بستن ، و بکار بستن نیز بدانستن نیازمند است روی همین اصل نخستین قدم زندگی از دانستن شروع می‌شود .

اینچه است که یکی از افراد انسان ویرا امداد میکند و راه و رسم زندگی و کمال و سعادت را بروی او بازمی‌کند و آن غریزه «تقلييد» است همه می‌دانیم که کودک در اثر همین غریزه یعنی تقلييد کم حرف زدن و آداب انشست و برخاست را اذپدر و مادر یاد گرفته ، مرحله‌ای از مراحل زندگی راحتی میکند و هر چه بزرگتر می‌شود بفرائگرفتن علوم و افکار دیگران و پیروی از آنان توجه بیشتری بذل میکند تا رفته رفته با موجودات این عالم آشنا می‌شود و بوظائف خود پیورد : رفتار و گفتار افراد را سرمشق خود قرار می‌دهد .

ولی بیک نکته اساسی در اینجا لازم است توجه شود و آن اینست که تقلييد یعنی پیروی از اهانگ و روش دیگران به طور کلی صحیح نیست . بلکه تقلييد دارای اقسامی است :

۱- تقلييد جاهل از جاهل . ناگفته پیداست که این قسم از تقلييد علاوه بر اینکه انسان را در زندگی ساده تر نمیکند اور ابسطوط و بد بختی می‌کشد ولی متأسفانه در اجتماع ما به صی از افراد کودکورانه از اخلاق و روش مال غرب تقلييد میکنند اینها علاوه بر اینکه در تشریفات زندگی از قبلی لباس پوشیدن و غذا خوردن و نامگذاری فرزند و ... تقلييد می‌کنند

در اشاعه منکرات، در طرز عقیده و اخلاق نیز تحت عنوان «مد» و «تمدن» کور کورانه از آنها تقليديمي کتند با اينکه مفاسد اين نوع از تقلييد معلوم و روشن است و همچن نوع تقلييد است که در پاره آن گفته اند:

خلق را تقلييدشان بر باد داد

در قرآن کربلا نيز آياتي در مذمت اين نوع تقلييدوار داست از جمهه اينکه بت پرستان در برآبر اعتراض پيميران خدا ميگفتند «انا و جدنا آباينا على امة و انا على آثارهم مقتندون (آيه ۲۳ سوره زخرف) يعني مانيا کان خود را براین روشن باقیم و از آنها پير و ميگنیم» قرآن بهدت اين منطق را تقبیح کرده و آنها را سرذش می کند.

۲- تقلييد عالم از جاهل . روشن است که اين قسم از تقلييد نيز درست نیست و عالم بايد طبق علم و دانش خود قدم بردارد تا بس منزل سعادت برسد و اين نشت ترين انواع تقلييد است که شخص دانافي در زندگی از معلومات خود استفاده نکند و کور کورانه دنبال دیگران برود .

۳- تقلييد عالم از عالم . عالم در آن رشته ای که متخصص و صاحب نظر است باید از همپایه خود تقلييد نکند و بنظر خود عمل کند ولذا فقهاء ميگويند کسی که به مرتبه اجنه ادرسيده است باید بنظر و رأی خود عمل کند روی همین جهت در اجازه اجنه اها معمولاً مبنويستند «بحرم عليه التقلييد» يعني تقلييد کردن بر روی حرام است و باید طبق نظر خود عمل کند والبته اين مناقات ندارد که در مسائل علمي بادانشمندان دیگر مشورت و تبادل ظر کند ، بلکه منظور اين است که داشمند در اتخاذ تصميم باید استقلال فکر خود را حفظ کند ، و پس مطالعه، تسلیم نظریات دیگران نشود .

۴- تقلييد جاهل از عالم . اين قسم تقلييد را منطق صحیح عقل و فطرت روشن ايجاب و اتفاقاً ميکند بر اثر همین منطق و فطرت است که مادر ساختن ساختمان بسراخ معمار و بناء و در دوختن لباس پسران خياط و هنرمندان مرض، نبال طبيب میرویم؛ خلاصه عقل و فطرت مادر از هر رشته ای بکارشناش و متخصص آن رشته، ارجاع ميکند .

۵- بين منافق و فطرت در تعلیمات دینی و قوانین الهی مارا بـ تقلييد از فقهاء که در رشته فقه مهارت دارند و ادار ميکند؛ فقهائي که در سالیان دراز با استعداد سرشار و موقفيتهاي بسیار در راه علم و دانش قدمهای بر جسته ای برداشته تا بمقام شامخ اجتهاد رسیده اند یعنی قوانین الهی را ميتوانند از مدارك اصلی آن استخراج واستنباط کرده درست مقدم بگذارند فقهائي که رهبران و راهنمایان دینی مردم ميشوند و از طرف پيشوايان بزرگ که اسلام اين منصب بزرگ آنها اعطای شده است ، تا افراد را در تمام شئون دینی برآه سعادت رهبری کنند .

در اینجا از این نکته باید غفلت کرد که علوم بشری دارای رشته‌های متعددی است، و ممکن است یک فردی در عین حال که در یک رشته‌ای فوق العاده ماهر و متخصص است از رشته‌ای دیگر اصلاح‌آمده باشد ولذا باید در آن رشته‌ای که وارد نیست به متخصصین و کارشناسان رجوع کند و از گفته‌آنها پرسی کند.

مثلای یک نفر یا مهندس که در رشته خود کمال مهارت را دارد است، وارد شوری می‌شود و می‌پرسد که در یکی از خیابانهای شهر و قع است بر و دو کوچه مورد نظر را اصلاح بلند نیست ولی آدرس آنرا قبل اباداده آن دننا چار باید از اشخاصی که وارد هستند پرسید تا به مقصده برسد یا مثلاً شخصی که د علوم فضایی متخصص است مربی می‌شود ناچار باید طبیب متخصص در امر ارض بدن رجوع کند، گرچه این فرد در علوم فضایی متخصص است ولی بامر ارض بدن و طرز معالجه آنها آشنا نیست، ناگزیر طبیب مراجعه می‌کند و طبیب دستور میدهد که چند عدد از فلان قرص باید خورد و فلان آمپول باید تزریق شود، متخصص علوم فضایی بدون چون و چرا از گفته طبیب پیروی می‌کند و هیچ‌گاه از ادله لیل نمی‌خواهد.

با بر نظر گرفتن این دو مثال روش می‌شود که چرا بایست همه مردم از گفته مجتهدین پیروی کنند گرچه در علوم دیگر متخصص باشند زیرا یک نفر فقیه هم در رشته خودش متخصص است اور چندین علم که پایه اجتihad و فقاهت است یعنی صرف، نحو، لغت، کلام، منطق، تفسیر رجال؛ درایه، حدیث متخصص است. شما یک کتاب کم حجم و کوچکی بنام رساله عملیه می‌بینید و شاید ندانید که این رساله، نتیجه عمر یک نفر فقیه است که باز حمت‌های طاقت فراسا و خون دلها تهیه شده و در دسترس مردم گذارده شده است..

اجتihad کارآسانی نیست اجتهدای یعنی اطلاع بر کلیه قوانین الهی که در تمام شیوه زندگی فردی و اجتماعی دخالت مستقیم دارد.

شیخ مرتضی انصاری که یکی از مجتهدین بن عالی مقام او را ممتاز با سلام است و راه پر نشیب و فی از اجتهدارها پیموده است در فرائد میگوید وقتنا الـه للاجـهـاـدـ الـذـىـ هـوـاـشـدـ من طول الجـهـادـ .
یعنی : خدا بـاـنـ توـقـیـقـ اـجـهـادـ دـدـدـ ، اـجـهـادـیـکـهـ اـزـ جـهـادـ مـدـاـمـ سـنـگـینـ تـرـ وـ پـرـ حـمـتـ تـرـاستـ)

دیون آیة الله فقید

ذکر این نکته‌هم، به تناسب شرح حالات آیة الله الظالمی آفای بروجردی در این شماره، لازم بنتظار می‌رسد که در باره موجودی بیت المال آیة الله فقید و دیون ایمان مطالعی در جراید منتشر شده که غالباً عاری از حقیقت بوده است، لذا بسیاری میل دارند اطلاعات

صحیح و دقیقی در این باره بدست آورند و سؤالاتی در این باره می‌کنند. که پاسخ صحیح و دقیق آنرا ذیلاً از نظر خوانندگان گرامی می‌گذرانیم:

قبل از شرح این موضوع توجه بیکنکته لازم است که مراجع بزرگ دینی ما، با آنهمه توجه و علاقه‌ای که مردم نسبت‌آنها دارند و پولهای زیادی که بعنایین مختلف شرعی بخدمت ایشان تقدیم میدارند غالباً هنگامیکه از دنیا میروند مقرض و مدبوغ هستند و دیون آنها را باید مراجع بعد پردازنند، چنانکه در حالات آیة‌الله فقیدهم اشاره شده‌ای از مراجع دینی قبل از خود را پرداختند، و این خود نمودار روشی از امانت و پاکی و بی‌تفاوتی مراجع بزرگ روحانی است و بخوبی ثابت می‌کنند که هدف آنها همواره حدمت بحوزه‌های روحانیت و رفع نیازمندیهای مسلمانان و حل مشکلات آنهاست، و اگر پولهای زیادی هم بدست آنها بر سدهم در اینکونه راههای مصرف می‌شود و نه تنها از خود اموالی بیاد کار نمی‌کنند بلکه غالباً مقرض از جهان می‌روند.

در هر حال طبق اطلاعات صحیح و دقیقی که بدست هارسیده، موجودی بیت‌المال ایشان هنگام رحلت حدود سیصد و چهل هزار تومان بوده که در باره‌ تمام این مبلغ وصیت فرموده‌اند تقریباً نیمی از این مبلغ مصارف خاصی دارد که وصیت فرموده‌اند عیناً در آن مصارف که شرعاً لازم بوده در آنها مصرف شود صرف کنند؛ و با قیمانده آن‌هم طبق وصیت باید در مقابل بدبهای ایشان پرداخته شود، فقط در حدود چهار هزار تومان آن از درآمد املاک شخصی ایشان بوده که مخارج روزانه منزل را بطور اقتصاد از آن پر میداشته‌اند، بنابراین مجموع مبلغ موجودی آن فقید سعید قابل پرداخت در وجه بدبهای ایشان نیست و فقط قریب نیمی از آن را می‌توان «داین راه مصرف کرد».

اما بدبهای ایشان اعم از قروضی که بوكلاه خود در نجف اشرف و سایر شهر- تا نهاد اشتهاند بهضمیمه سایر دیونی که مریوط بمسجد اعظم و غیر آنست قریب شصدهزار تومان می‌شود که موجودی بیت‌المال فقط می‌تواند قسمت کمی از این مبلغ را تامین کند و پقیه باید بوسیله آقایان مراجع و آیة‌الله زاده‌ها تامین و پرداخته شود.

در ضمن این نکته نیز روشن شد که شایعاتی که در پاره‌ای از جرائد راجع بتأمین بودجه شهر یه طلاب برای مدت دو ماه یا بیشتر، از موجودی بیت‌المال آیة‌الله فقید منتشر گردیده بکلی بی‌اساس و عاری از حقیقت است زیرا نه تنها شهریه طلاب علوم دینی ابدأ از این راه پرداخته نشده، بلکه موجودی بیت‌المال کفايت برای پرداخت دیون آیة‌الله فقیدهم نمی‌کند.